

[Finansministeren.]

overordentlig stærkt at føle. Naar man taler om Regeringens Krisepolitik og om, hvad Regeringen har udrettet i disse Aar, er det da ganske naturligt, at man beskæftiger sig med, hvad der er sket netop i Perioden siden 1932, og naar man taler om den ulige Indtægtsfordeling, de ulige Vilkaar for Erhvervene, maa det være Tallene fra denne Periode, man beskæftiger sig med, og de viser, at Landbruget ogsaa har haft en meget betydelig Fremgang. Jeg paastaar ikke, at Landbruget ikke vedblivende har Vanskeligheder, og at det ikke er ønskeligt, at man fortsat bestræber sig for at støtte Landbruget direkte eller indirekte; men det, jeg vender mig saa afgørende imod, er Venstres stadig gentagne Paastand om, at Landbruget er forsømt under denne Regering, at der, set fra Landbrugets Synspunkt, er ført en daarlig Politik. De Tal, jeg har fremlagt, viser jo, at det stik modsatte har været Tilfældet, at ogsaa Landbruget har faaet sin meget store Del af den Opgang, der har været i de forløbne Aar.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Det ærede Medlem siger, at vi har jo den Ordning, at Overskuddet fra det ene Aar er til Raadighed for det andet Aar, og derefter bør man disponere. Jeg skal gerne erkende, at der, hvis Tillægsbevillingslovsforslaget gennemføres, som jeg har forelagt det, er til Raadighed dels de 5 Mill. Kr. vedrørende Mund- og Klovesygen, dels et Beløb af, saa vidt jeg husker, 17 Mill. Kr., der henstaar som en almindelig Driftsreserve. Men jeg for min Del vil ikke være med til at rokke ved denne Driftsreserve under Forhold som dem, vi for Tiden har her i Landet. Der kan meget vel komme vanskeligere Forhold end dem, vi har, og saa for Landbruget, saaledes at Landbruget ikke kan regne med de samme store Priser som nu, og det vil altid være uheldigt, at man i en Nedgangsperiode, hvor man nødig skal trække for mange Penge ind fra det private Erhvervsliv, straks skal skride til at udskrive nye Skatter. Derfor bør denne Reserve blive staaende til dette Formaal, og det vilde efter min Mening være en daarlig Politik, hvis man ikke anlagde det Synspunkt, jeg her har anlagt.

I øvrigt skal jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg tror nu, der er flere naive Mennesker til end jeg, Mennesker, der tror paa, at Diskontoen har en vis Betydning for Økonomien i Landet. Selv ganske bortset fra, om Diskontoen er

den eller den, er den i hvert Fald et betydningsfuldt Udtryk for, hvorledes Forholdene paa et givet Tidspunkt stiller sig økonomisk set. Alene som Symptom betragtet kan Diskontoen altsaa nævnes som et godt Vidnesbyrd om Forholdene, som de er i Øjeblikket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for er kort Bemærkning.

Clausager: Den højtærede Finansminister siger, at Landbruget svarer 4 pCt. af sin Indkomst i Skat og de øvrige Befolkningslag kun 9, men naar man gør op, hvor meget Landbruget svarer i Indkomstskat og Ejendomsskat, bliver det 26 pCt. og for de andres Vedkommende 12—13 pCt. Dette viser, hvor forfærdeligt Ejendomsskatterne virker paa de smaa Indtægter.

Formanden: Den højtærede Finansminister har Ordet for en kort Bemærkning.

Finansministeren (V. Buhl): Det ærede Medlem Hr. Clausager gentager nu den Paastand, han tidligere har fremsat: at Landbruget svarer 26 pCt. af sin Indkomst i Skat. Ganske bortset fra, at jeg ikke erkender, at Ejendomsskatterne som Helhed kan sidestilles med Indkomstskatterne, idet en væsentlig Del af Ejendomsskatterne er Prioriteter, er Tallet 26 pCt. fuldkommen forkert. Sagen er nemlig den, at det ærede Medlem gør sig skyldig i den Føjl, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard ved tidligere Lejligheder har gjort sig skyldig i: at han, naar han regner ud, hvor stor en Procent der betales af Indkomsten, ikke lægger Skatten til, men kun regner med den Indkomst, der bliver tilbage, efter at Skatten er betalt. Hvis man regner med Landmændenes Indtægt, inden de betaler deres Indkomstskat og inden de betaler deres Ejendomsskat, kommer man til det Resultat, at de i Skat betaler 17 pCt., ikke 26 pCt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg havde haabet at kunne fri Medlemmerne for at se mit Ansigt heroppe igen under denne Sags Behandling, men den højtærede Finansministers Udtalelser gjorde det nødvendigt for mig at borttage dette Lyspunkt i Tilværelsen. Den højtærede Minister siger, at jeg har